

Stichting
Dienstverlening aan
Buitenlanders

JAARVERSLAG 2016

Stichting Dienstverlening aan Buitenlanders

JAARVERSLAG 2016

Contactgegevens

Stichting Dienstverlening aan Buitenlanders (SDB)

Herenstraat 34

3512 KD Utrecht

Telefoon 030-2519246

E-mail: usrk.sjd@hetnet.nl

Rekeningnummer NL64INGB0004253482 t.n.v. SDB Utrecht

Zie ook onze website www.sdb-utrecht.nl

Jaarverslag SDB 2016

Voor u ligt het jaarverslag over 2016 van de Stichting Dienstverlening aan Buitenlanders (SDB). Voor wie onze stichting nog niet (goed) kent, schetsen we in paragraaf 1 eerst de werkwijze die onze stichting typeert. In paragraaf 2 doen we verslag van hoe het jaar 2016 voor ons is verlopen. In paragraaf 3 vertellen we het verhaal van enkele van onze cliënten. In paragraaf 4 kijken we vooruit naar 2017. In paragraaf 5 laten we in tabellen, cijfers en aantallen zien hoe onze dienstverlening in 2016 kon worden gekarakteriseerd. Paragraaf 6 is de financiële paragraaf, waarin we een overzicht geven van de financiële situatie van SDB in 2016. Voor wie geïnteresseerd is in de feitelijke achtergrondgegevens, beschrijven we in de bijlage voorgeschiedenis, doel, organisatie en bestuurssamenstelling van de stichting.

1. Wat doet de stichting?

Doelgroep

De cliënten, vrijwel allemaal niet-Europese buitenlanders, worden aangemeld door een verwijzer of nemen op eigen initiatief contact op met het bureau. Meestal gaat het om (ex-)asielzoekers, uitgeprocedeerd of in een vervolprocedure, maar in elk geval zonder recht op ondersteuning van overheidswege. In principe wordt iedereen die zich als cliënt aanmeldt en die kennelijk tot de doelgroep behoort te woord gestaan

Werkwijze

Als het om een ongedocumenteerde gaat wordt aan de hand van zijn verhaal en van de inhoud van zijn dossier beoordeeld of er een reële kans is om alsnog een vergunning tot verblijf te krijgen. Als dat zo is, en dat is regelmatig het geval, dan volgt verwijzing naar een advocaat. Vaak blijkt het belangrijk dat het bureau voorbereidend werk voor de advocaat kan doen. Het is gebruikelijk mee te gaan naar de advocaat, al was het maar om er zeker van te zijn dat cliënt en advocaat elkaar begrijpen. Het bureau blijft de procedure volgen.

Als er geen reële kans op een verblijfsvergunning is wordt bekeken of het leven van de cliënt op andere wijze weer op de rails te krijgen is, door terugkeer of doormigratie (wat zelden mogelijk is), of door het creëren van een situatie waarin de cliënt tot rust kan komen om zich op de toekomst te oriënteren.

Naast vreemdelingenrecht komen ook andere rechtsgebieden aan de orde, waaronder strafrecht, gezondheidsrecht, sociaal zekerheidsrecht en familierecht. De sociaal juridische dienstverlening is de kerntaak van het bureau. Hierna worden de daaruit voortvloeiende afgeleide taken vermeld, met als belangrijkste de toeleiding naar medische zorg en de materiële ondersteuning.

Vooraf veel ongedocumenteerde cliënten hebben ernstige gezondheidsproblemen, vaak van psychische aard. Wanneer zij bij het bureau komen, zijn zij doorgaans niet of niet meer in behandeling voor hun klachten. SDB ziet het als haar taak om hen zo snel mogelijk naar de gezondheidszorg te verwijzen. Er worden contacten gelegd en onderhouden met huisartsen, tandartsen, apothekers, ziekenhuizen, instellingen voor GGZ enzovoort. Vaak wordt met de cliënt naar de behandelaar meegegaan. Dat zorgt meestal voor een betere communicatie tussen behandelaar en cliënt en voorkomt daardoor misverstanden.

Als gevolg van de per 1 januari 2009 gewijzigde regelgeving met betrekking tot de toegang van onverzekerden tot de gezondheidszorg, is het wat eenvoudiger geworden om de ongedocumenteerde en dus onverzekerde cliënten bij de arts, apotheker enzovoort te krijgen. Wel is er het probleem dat in

het nieuwe stelsel geen bekostiging bestaat voor tandarts, fysiotherapeut en pedicure (dat laatste is van belang omdat veel cliënten als gevolg van een zwervend bestaan ernstige voetproblemen hebben). Voor dat deel van de zorg moet de hulpverleningsinstelling dus in de beurs tasten om de cliënt te kunnen helpen. Ook heeft het College voor zorgverzekeringen inmiddels de regel ingesteld dat € 5 per recept moet worden betaald.

Er komen cliënten naar het bureau die dakloos zijn of op het punt staan dakloos te worden, of zwerven van het ene zeer tijdelijke onderkomen naar het andere. Het vinden van onderdak is uiteraard urgent, maar erg moeilijk. De stichting heeft vooralsnog niet de middelen om voor iedereen een kamer te huren, maar soms is een oplossing te vinden met assistentie van een diaconie of een particulier. Cliënten die niet in aanmerking komen voor opvang door de overheid hebben geen legale mogelijkheid om zelfstandig in hun levensonderhoud te voorzien. Door gebrek aan middelen kan de stichting slechts in enkele gevallen mensen aan leefgeld helpen. Ook hier biedt samenwerking met derden soms uitkomst. Het bekostigen van onderdak en het verstrekken van leefgeld blijft beperkt tot cliënten die langdurig begeleid worden in het kader van een juridische procedure en/of medische behandeling.

Verder worden soms cliënten op weg geholpen naar inburgering, Nederlandse les, ondersteuning door het UAF, en zo voort.

Cliënten worden als dat nodig is op meerdere van de hierboven genoemde terreinen intensief en langdurig begeleid. Naast de sociaal juridische dienstverlening als kerntaak is dit aspect het meest kenmerkend voor SDB.

Samenwerking

Het bureau werkt veel samen met derden. Dit is vooral van belang wanneer het gaat over cliënten in andere plaatsen. Dat SDB cliënten heeft buiten stad en regio Utrecht heeft twee redenen. Ten eerste zwerven mensen uit de doelgroep van Utrecht nogal eens naar een andere plaats en SDB kan hen niet allemaal aan onderdak in Utrecht helpen. Ten tweede verwijzen particulieren en instellingen op grond van goede ervaringen met SDB dikwijls iemand naar het bureau door. SDB zoekt dan naar mogelijkheden om hulp in of nabij de verblijfplaats te regelen.

In de afgelopen jaren heeft het bureau contacten ontwikkeld met instellingen en personen in allerlei plaatsen, en waar die contacten ontbreken is vaak de benodigde informatie te vinden via bij voorbeeld (de websites van) LOS of VluchtelingenWerk. Vaak blijkt dat de cliënt geheel aan een plaatselijke instelling of particulier kan worden toevertrouwd. Dat gebeurt dan ook. In andere gevallen komt het tot een taakverdeling waarbij het bureau zich vooral bezighoudt met de juridische kant van de zaak. Als ter plaatse geen hulp te vinden is (bijvoorbeeld als de cliënt niet tot de doelgroep van de enige plaatselijke instelling behoort, omdat hij niet uit het plaatselijke AZC afkomstig is) zal het bureau het contact met de cliënt blijven onderhouden.

Op lokaal niveau en landelijk wordt samengewerkt met diverse instellingen. Zo neemt SDB deel aan het Utrechtse hulpverleningsoverleg (waaraan alle plaatselijke instellingen deelnemen), aan het Utrechtse Besturenoverleg Opvangorganisaties en aan het Platform Migranten zonder Verblijfsvergunning. Door samen te werken met andere organisaties kunnen kan de hulpverlening op elkaar worden afgestemd en kunnen overlappingsen worden voorkomen.

Deskundigheidsbevordering

Het is voor het werk van de stichting van groot belang de inmiddels opgebouwde expertise in haar soort dienstverlening te verdiepen en uit te breiden. Het gaat dan vooral om ontwikkelingen in het vreemdelingenrecht. Het is gewenst dat de medewerkers met enige regelmaat cursussen volgen (bij

voorbeeld bij OSR), maar de kosten daarvan zijn niet op te brengen. Dus wordt volstaan met zelfstudie en deelname aan veelal kosteloze conferenties.

Reflectie

Het is belangrijk dat de stichting zich regelmatig bezint op haar taak en werkwijze. Daartoe is in het in 2007 opgestelde beleidsplan de bepaling opgenomen dat het beleidsplan jaarlijks zal worden geëvalueerd en waar nodig bijgesteld. De meest recente versie van het beleidsplan kunt u vinden op de website van de SDB.

2. De stichting in 2016

In 2016 werden door SDB 36 dossiers behandeld, tegenover 45 in 2015. Hieruit mag niet worden afgeleid dat er minder werk te verzetten was, want ook in dit jaar waren het ongeveer 10 dossiers waar verreweg het meeste werk in zat.

De meeste cliënten hebben geen recht op opvang in een AZC, en het vinden van onderdak wordt steeds moeilijker. De instellingen in Utrecht die opvang verlenen zitten vol, hebben een – vaak lange – wachtlijst, en hebben op een enkele uitzondering na door de gemeente opgelegde stringente opvangcriteria. Datzelfde geldt voor de Bed-Bad-Brood-voorzieningen die in enkele andere steden bestaan. In de meeste gemeenten is geen enkele voorziening. Dat dwingt tot creatieve oplossingen, zoals huisvesting bij een particulier en eventueel financiering samen met een lokale instelling, bijvoorbeeld een diaconie. Dit is – met veel inspanning - doorgaans gelukt. Op deze manier konden gemiddeld zes mensen aan onderdak worden geholpen.

Door de bezuinigingen op de gefinancierde rechtshulp zijn advocaten noodgedwongen steeds terughoudender met het aannemen van bewerkelijke zaken. Dat betekent dat SDB veel voorwerk moest doen zodat de advocaat minder uren aan de zaak hoefde te besteden. Dit betekent in de eerste plaats dat SDB veel gesprekken voert met de cliënt om zijn verhaal boven water te krijgen. Daarnaast gaat het om bestudering van een vaak incompleet dossier en het opvragen van ontbrekende stukken bij vroegere rechtshulpverleners en zorgverleners. Ook gaat SDB zo nodig met de cliënt mee naar de advocaat om misverstanden te voorkomen. Bovendien was weer vaak blijvend en frequent contact met advocaten en met zorgverleners nodig.

Het taalprobleem blijft erg lastig. Tolken zijn zo duur het onbetaalbaar is om voor elk gesprek een telefonische tolk te bestellen. Een vriendelijke landgenoot die – veelal beperkt – Nederlands of Engels spreekt biedt weleens uitkomst, maar dat is toch niet bevorderlijk voor een goede communicatie.

Ook kwam het geven van voorlichting aan reguliere instellingen aan bod. Waar het, bijvoorbeeld, ging om een gezin waarvan de man een verblijfsvergunning heeft maar de vrouw niet, hun kind begeleid wordt door Jeugdzorg, en er een veelheid aan financiële problemen is, bleek dat aan de hulpverleners veel moest worden uitgelegd op het gebied van vreemdelingenrecht en sociaal zekerheidsrecht.

De variatie in werkzaamheden was weer groot. Hier volgt een bescheiden selectie. Een verandering van jurisprudentie was voor een politiek actieve cliënt aanleiding om op die grond asiel te vragen. (In januari 2017 met succes bekroond.) Voor een man die door zijn psychische problemen niet in staat was om aan de inburgeringsplicht te voldoen werd een ontheffing gevraagd en gekregen, vervolgens werd het probleem van de kosten van naturalisatie opgelost. Een man die in Utrecht in een opvang verbleef werd niet binnengelaten in een AZC waar zijn vrouw en kinderen verbleven; door ervoor te zorgen dat zij dezelfde advocaat kregen kon dit worden verholpen. Een cliënt die juridisch niet te helpen was kon wel worden geholpen door voor een nieuw kunstgebit te zorgen. Voor een man die in

een sociaal isolement verkeerde werd contact gelegd met een kerkgenootschap en met het COC. En een zwaar getraumatiseerde cliënt die in 2007 een verblijfsvergunning in het kader van de Pardonregeling had gekregen, nam na jaren contact op met SDB omdat wat er voor hem aan zorgverlening beschikbaar was hem niet had kunnen helpen

3. Voorbeelden

In deze paragraaf vertellen we het verhaal van twee van onze cliënten. Deze voorbeelden laten goed zien hoe de SDB te werk gaat.

Over het hoofd gezien

Joa kwam in februari 2016 bij ons. Hij ontvluchtte in 2001 de Democratische Republiek Congo en kwam als minderjarige in Nederland aan waar hij onder de voogdij van Stichting De Opbouw werd geplaatst totdat hij 18 jaar werd. Tot op heden (hij is nu 33 jaar) hebben de doorlopen procedures geen verblijfstatus op de eerste toelatingsgrond Verdragsvluchteling (o.g.v. vervolging) opgeleverd, ook niet op de tweede toelatingsgrond (reëel risico bij terugkeer onderworpen te worden aan folteringen, onmenselijke vernederende handelingen). Een aanvraag verblijf op reguliere grond, uitstel van vertrek op medische gronden (artikel 64 Vreemdelingenwet) lukte niet daar de psychiater van het BMA (Bureau Medische Advisering) de psychiater van de Penitentiare Inrichting (Joa werd een tijdje opgenomen) volgde die meende dat "er geen psychiatrische stoornis" vastgesteld kon worden.

De vader van Joa was opposant en werd - evenals zijn moeder - om het leven gebracht, waar Joa getuige van was. Een oom heeft de zorg voor hem en zijn broers op zich genomen. Joa zelf heeft ook nog enige tijd in gevangenschap gezeten waar hij mishandeld werd, omdat hij werd verdacht van samenwerken met o.a. zijn oom tegen het bewind van Congo.

Uit de rapporten van de voogdijinstelling valt alleen op te maken "dat hij wat gedragsmoeilijkheden had", maar niet dat hij getraumatiseerd was. Zelf had hij dat ook niet in de gaten, want hij wist niet wat dat was. Maar na een aantal voor hem onverwachte "woedeaanvallen" is hij sinds 2012 onder behandeling bij een GGZ-instelling Afdeling Psychotrauma waar hij behandeld wordt met zeer zware medicatie.

De SDB financiert voor hem een kamertje en zijn reizen naar de GGZ-instelling en bereidt een IMMO-onderzoek voor (Instituut voor Mensenrechtenrechten en Medisch Onderzoek) t.b.v. een herhaalde asielaanvraag waarvoor wij ook een advocaat gevonden hebben die hem wil begeleiden. Helaas duurt het lang om de medische gegevens bij elkaar te zoeken die voor dit onderzoek nodig zijn.

Vader geeft de hoop op maar gaat toch door

Nog steeds ondersteunen en financieren wij Mustafa (uit Guinee) met zijn wens in Nederland te blijven bij zijn dochter van 12 jaar. Zij verblijft bij haar moeder die elders in het land op een geheim adres woont en zij heeft de Nederlandse nationaliteit. Vijf jaar lang is Mustafa met plezier een omgangsregeling met haar nagekomen. Dit jaar wilde hij haar erkennen (ook haar juridisch vader worden) en een ruimere omgangsregeling dan eenmaal in de drie maanden. De aanvraag (verruimde omgangsregeling) werd door het Gerechtshof afgewezen (moeder wilde niet). Wel gaf de rechter plaatsvervangende toestemming (moeder wilde dat ook niet) om een akte van erkenning bij de gemeente te laten opmaken. Maar nu maakt de ambtenaar het moeilijk door die akte niet op te willen maken daar Mustafa geen Guinees paspoort heeft -brondocument waaruit opgemaakt kan worden dat hij is wie hij is- (medewerkster SDB ging mee naar ambtenaar).

Paspoorten kunnen in Guinee alleen in persoon worden opgehaald vertelden wij die ambtenaar; hij ging er nog over nadenken. Mustafa kan niet naar Guinee reizen; hij heeft er het geld niet voor want geen inkomen of uitkering en heeft ook geen reisdocument; mogelijk dat de ambassade hem wel een eenmalig reisdocument (LP) wil geven, maar daar kan hij niet weer in Nederland binnenkomen.

Wanneer de erkenning wel ingeschreven wordt, is er alsnog een mogelijkheid een kansrijk verblijf bij kind aan te vragen - zodat zij elkaar niet voorgoed kwijtraken.

4. 2017 en verder

Wij zouden willen dat ons werk niet meer nodig zou zijn, maar het ziet ernaar uit dat wij de mensen uit onze doelgroep – de armsten der armen – altijd bij ons zullen hebben.

De hoop blijft gevestigd op een humaner beleid van de overheid, maar tot dusver zijn er geen tekenen die erop wijzen dat dit op korte termijn in het zicht zal komen. In 2016 heeft het overleg tussen de gemeenten en het rijk over de opvang van dakloze ongedocumenteerden stilgestaan, naar verluidt in afwachting van het beleid van een nieuwe regering na de verkiezingen van 15 maart 2017. Intussen neemt het aantal dakloze ongedocumenteerden toe, hetgeen ook te merken is aan de toename van nieuwe cliënten van SDB in het eerste kwartaal van dit jaar.

Vooralsnog moeten wij ervan uitgaan dat er weinig in gunstige zin zal veranderen, en het zal dus erg problematisch blijven om voor cliënten adequate of zelfs uiterst sobere opvang te vinden. Daarbij komt dat wat hier en daar aan opvang bestaat ongeschikt is voor mensen met ernstige aandoeningen, en dat is een belangrijk deel van de cliënten. Wanneer SDB zelf opvang moet organiseren kost dat geld, en zullen de cliëntgebonden kosten – het grootste deel van de begroting – tenminste op hetzelfde peil moeten kunnen blijven.

Het werk van SDB zal veel inspanning en vindingrijkheid blijven eisen. Wij hopen dat wij met de nodige inspanning, en in goede samenwerking met collega-instellingen, kerken en anderen goede hulp kunnen blijven bieden.

5. Enkele overzichten

Landen van herkomst

In 2016 waren 36 dossiers in behandeling, zie tabel 1 (in 2015 45). De cliënten waren afkomstig uit 12 landen. Drie personen hadden de Nederlandse nationaliteit. Het aandeel van personen uit Soedan, inclusief Zuid-Soedan, was weer verreweg het grootste, 58%.

Tabel 1 Landen van herkomst van SDB-cliënten in 2016

	Aantal cliënten
Libië	2
Guinee	3
Sierra Leone	1
Soedan	19
Soedan, Nederlandse nationaliteit	1
Zuid-Soedan	1
Eritrea	1
D.R. Congo	2
Irak, Nederlandse nationaliteit	1
Azerbeidzjan	1
West-Sahara	1
Togo	1
Togo, Nederlandse nationaliteit	1
Nigeria	1
Totaal	36

Verblijfplaats

Van de 34 personen met een bekende verblijfplaats in Nederland verbleven 12 (35%) in de stad of de provincie Utrecht, dus 22 (65%) elders in Nederland. Door ons beleid om zoveel mogelijk mensen daar te helpen waar zij zich bevinden, dichtbij hun zorgverlener of hun sociaal netwerk, willen wij voorkomen dat mensen nodeloos naar Utrecht trekken. Daarbij komt dat het steeds moeilijker wordt om in Utrecht onderdak te vinden.

Tabel 2 Verblijfplaats (per 31/12/2016)

	Aantal cliënten
Stad Utrecht	11
Overig provincie Utrecht	1
Elders in Nederland	22
Zwervend/onbekend	2
Totaal	36

Enige achtergrondkenmerken

Bij 13 dossiers (36%) ging het om nieuwe cliënten. Dit is minder dan in 2015: 19 nieuwe cliënten (ook 36%). Dit lijkt een incidentele daling, want in het eerste kwartaal van 2017 kwamen er al 13 nieuwe cliënten bij.

Tabel 3 Enige kenmerken van SDB-cliënten (per 31/12/2016)

	Aantal cliënten
Al cliënt in 2015 of eerder	
- Gezin	3
- Man	18
- Vrouw	2
Nieuw in 2016	
- Gezin	3
- Man	9
- Vrouw	1
Totaal	36

Status

Bij 29 van de 36 dossiers (81%) ging het om buitenlanders zonder verblijfsvergunning. Dat is ongeveer gelijk aan 2015, toen was het 84 %. Het aantal cliënten dat onder de categorie 'in procedure' valt, is beperkt. Wel is in een aantal zaken een procedure in voorbereiding, maar het verzamelen van informatie en bewijsstukken is doorgaans een zaak van zeer lange adem.

Tabel 4 Status per 31 december 2016

	Aantal cliënten
Verblijfsvergunning	
- voor onbepaalde tijd	3
- voor bepaalde tijd	-
Geen verblijfsvergunning	
- In procedure	4
- Geen procedure: ex-asielzoeker	26
- Geen procedure: overig	-
Nederlandse nationaliteit	3
Totaal	36

Rechtsgebieden

Vreemdelingenrecht blijft het belangrijkste rechtsgebied. Af en toe kwamen andere rechtsgebieden aan de orde.

Tabel 5 Rechtsgebieden

	Aantal cliënten
Vreemdelingenrecht	28
Naturalisatie	1
Sociale zekerheid	2
Familierecht	2
Zorgverzekering	1
Faillissement	1

Aard van de hulpverlening, anders dan op juridisch gebied

Bij verwijzingen naar de gezondheidszorg zijn de nieuwe gevallen vermeld. Bij veel 'oude cliënten' bleef het nodig contact met de zorgverlener te onderhouden. Met acht cliënten werden min of meer regelmatig ondersteunende gesprekken gevoerd. Aan negen cliënten is gedurende enige tijd leefgeld betaald, het gemiddelde aantal cliënten met leefgeld was zes per maand.

Tabel 6 Aard van de hulpverlening (anders dan op juridisch gebied)

	Aantal cliënten
Verwijzing naar gezondheidszorg	
- Somatisch	5
- GGZ	6
Ondersteunende gesprekken	8
Financiële ondersteuning	
- Langdurig	9
- Incidenteel	5
Zorgen voor opvang	3
Doorverwijzing naar andere instellingen	6
Vakantie voor moeder en kind geregeld	1

6. Financieel jaarverslag 2016 en toelichting begroting 2017

Evenals in de afgelopen twee jaar was het aantal donaties en giften dat de SDB mocht ontvangen niet toereikend om de uitgaven te dekken. Het negatieve saldo bedroeg ongeveer €4.500. Dit konden we niet voorkomen, ondanks dat we wederom kritisch zijn omgegaan met leefgeld en bureaunkosten. In totaal werd aan leefgeld ongeveer €22.500 uitgegeven. Deze uitgaven lagen geheel in de lijn der verwachting. Dit jaar zijn er meer kosten gegaan naar betaalde juridische bijstand, met name de kosten voor tolk- en vertaalwerkzaamheden vielen daarin tegen. Ook dit jaar hebben we weer een redelijk bedrag (€280) aan reiskosten vergoed voor cliënten omdat huisvesting in de regio moeilijk bleek. In al deze zaken is de terugtrekkende overheid hier in voelbaar.

Het negatieve resultaat kon ook dit jaar worden opgevangen door de reserves die SDB nog in kas had. De financiële situatie is hiermee ten opzichte van eerdere jaren wat verslechterd maar is nog wel stabiel te noemen. Het eigen vermogen (de buffer die we nodig hebben om de continuïteit van de uitgaven te kunnen garanderen in de periode tussen 'start uitgaven' en 'eerste ontvangst giften') is ondanks ons zuinige beleid kleiner geworden. Deze reserve is momenteel wel aan de ondergrens van het wenselijke (van bijna €10.000 begin 2016 naar bijna €5.000 eind 2016). Dit geeft extra druk op de fondsenwerving in het nieuwe jaar, omdat de beschikbare middelen voor ca. 2 tot 3 maanden 'lopend beleid' toereikend zijn en de baten vaak pas verder weg in het jaar beschikbaar komen. Helaas zijn er geen toezeggingen voor meerdere jaren waar op we kunnen vertrouwen, zodat deze buffer wellicht onvoldoende zal blijken. Door samenloop van omstandigheden bleken we aan het einde van 2016 onverwacht een betalingsachterstand te hebben (van ongeveer €1.500) bij een van onze samenwerkingspartners ten behoeve van een van onze cliënten. We hopen hier snel een oplossing voor te vinden. Deze situatie maakt het noodzakelijk om ook in 2017 voor wat betreft de uitgaven voor leefgeld terughoudend te zijn. De fondsenwerving heeft dan ook een nog grotere prioriteit.

In 2016 kreeg de SDB bijdragen van de Konferentie Nederlandse Religieuzen (PIN) (€10.000), van Stichting Haëlla (€2.500) en het Diaconaal Missionair Orgaan (€2.500). Stichting Rotterdam heeft dit jaar andere voorwaarden aan zijn gift gesteld waar door we in 2016 €4.000 mogen ontvangen en €1.000 in het vooruitzicht hebben gesteld gekregen. Dit jaar kregen we ook weer steun van de Katholieke Caritas Utrecht (€2.500). Daarnaast hebben we ook enkele ruimhartige en kleine giften mogen ontvangen van een zestal particuliere donateurs. Ook enkele collecteopbrengsten deden een duit in het zakje. Bij elkaar een kleine €4.200. Van de kerkgenootschappen waren het met name de Lutherse Diaconie, de Remonstrantse Gemeente en de Doopsgezinde Gemeente die met giften over de brug kwamen.

Alle giften en donaties werden door de SDB in grote dankbaarheid aanvaard!

De totale **inkomsten** van particulieren, kerken en fondsen bedroegen ruim €28.150. Dat is meer dan voorgaande jaren, maar ruim €3.600 minder dan hoopvol was geraamd in de begroting voor 2016. Al met al blijft het dus urgent om nieuwe bronnen voor financiële ondersteuning te vinden.

De totaal de **uitgaven** in 2016 kwam uit op het begrote bedrag van €32.800. Hier is de betalingsachterstand bij een van onze samenwerkingspartners niet bij gerekend, deze zal in 2017 worden ingelost.

De reserve die eind 2008 ontstond met de donatie van het Helena Lako Fonds is inmiddels (incl. de rentebijdringen) gereduceerd tot zo'n €4.300. Zij is als 'buffer' geparkeerd bij de ASN Bank. Om continuïteitsredenen is het streven om die buffer zoveel mogelijk in stand te houden en om de uitgaven volledig te dekken uit donaties.

De **Begroting voor 2017** volgt in grote lijnen de begroting voor 2016, hier en daar aangepast aan de werkelijke uitgaven in 2015. De uitgaven voor de leefgeldten hebben we door de verwachte ontwikkelingen in het werkveld (zie ook eerder in dit verslag) met €1.000 opgehoogd. Ondanks wederom verhoging betekent dit dat zolang er geen vooruitzicht is op nieuwe financiële bronnen er zuinig omgegaan moet worden met uitgaven aan leefgeld. Hopelijk kunnen die in de loop van het jaar door een wijziging van de begroting worden verruimd. De totale uitgaven worden begroot op €33.800 waarvan €23.000 voor leefgeld.

We gaan ervan uit dat de uitgaven volledig kunnen worden gedekt uit giften en bijdragen. In de begroting is in totaal €24.600 (72%) opgenomen voor cliëntgebonden uitgaven en €9.200 voor bureaunkosten. Uitgangspunt is dat we voor de cliëntgebonden uitgaven de middelen proberen te krijgen via fondsenwerving bij particulieren en instellingen en dat we de bureaunkosten financieren uit bijdragen van vooral kerkelijke of kerkgebonden instellingen.

De SDB kan haar werk slechts doen door giften van de particulieren en instellingen.

De Stichting dankt naast de particulieren van wie zij giften mocht ontvangen, de volgende instellingen voor hun bijdrage in 2016:

- Konferentie Nederlandse Religieuzen (PIN)
- Haëlla Fonds
- Stichting Rotterdam
- Diaconaal Missionair Orgaan
- Katholieke Caritas Utrecht
- Lutherse Diaconie
- Doopsgezinde Gemeente Utrecht
- Baptisten Gemeente SILO
- Protestantse Gemeente Tiel
- Protestantse Gemeente Utrecht
- Remonstrantse Gemeente Utrecht

H. (Harmen) Pelgrum
Penningmeester SDB

Balans, financieel jaarverslag 2016

Balans

activa	31-dec-15	31-dec-16		passiva	31-dec-15	31-dec-16
rekening courant	€ 5.073,60	€ 478,38		eigen vermogen	€ 9.915,22	€ 5.328,04
rentemeerrekening	€ 1,25	€ 9,29				
betaalde borg	€ 500,00	€ 500,00				
renterek. ASN	€ 4.340,37	€ 4.340,37				
totaal:	€ 9.915,22	€ 5.328,04		totaal:	€ 9.915,22	€ 5.328,04

Overzicht van lasten en baten

Lasten

	2016	Begroting 2016	Begroting 2017
Cliëntgebonden			
Leefgeld	€ 22.771,98	€ 22.000,00	€ 23.000,00
Reiskosten	€ 284,00	€ 250,00	€ 250,00
Tolk- en vertaalcentrum	€ 0,00	€ 750,00	€ 750,00
Juridische Bijstand	€ 1.423,85	€ 500,00	€ 500,00
Studie-/cursuskosten	€ 0,00	€ 100,00	€ 100,00
Bureaunkosten			
Telefoon, internet	€ 1.371,43	€ 1.500,00	€ 1.500,00
Computer, fax, ed	€ 67,99	€ 350,00	€ 350,00
Portokosten		€ 50,00	€ 50,00
Kopieerkosten	€ 17,90	€ 100,00	€ 100,00
Website		€ 100,00	€ 100,00
Reiskosten vrijwilligers	€ 995,00	€ 1.250,00	€ 1.100,00
Kosten vrijwilligers	€ 1.461,89	€ 1.200,00	€ 1.200,00
Huur huisvesting	€ 3.000,00	€ 3.000,00	€ 3.000,00
Kantoorbenodigdheden	€ 247,52	€ 300,00	€ 300,00
Huishoudelijke artikelen	€ 1,80	€ 50,00	€ 50,00
Bankkosten	€ 143,54	€ 250,00	€ 150,00
Kamer van Koophandel		€ 50,00	€ 50,00
Overige kosten (o.a. inrichting)	€ 185,82	€ 500,00	€ 250,00
Deskundigheidsbevordering/	€ 782,04	€ 250,00	€ 750,00
Juridische vakliteratuur		€ 250,00	€ 250,00
Totaal	€ 32.754,76	€ 32.800,00	€ 33.800,00

BATEN

Sponsors	2016	Begroting 2016	Begroting 2017
Particulieren	€ 2.550,00	€ 3.300,00	€ 3.300,00
Organisaties:		€ 29.500,00	€ 30.500,00
Remonstrantse Gemeente Utrecht	€ 1.500,00		
Lutherse Diaconie	€ 1.000,00		
SILO	€ 120,52		
Haëlla Fonds	€ 2.500,00		
Konferentie Nederlandse Religieuzen (PIN)	€ 10.000,00		
Doopsgezinde Gemeente Utrecht	€ 651,70		
Stichting Rotterdam	€ 4.000,00		
KCU Utrecht	€ 2.500,00		
Protestantse Gemeente Utrecht	€ 642,50		
Protestantse gemeente Tiel	€ 194,82		
Diaconaal Missionair Orgaan	€ 2.500,00		
Totaal	€ 28.159,54	€ 32.800,00	€ 33.800,00

Bijlage: voorgeschiedenis, doel en organisatie

Voorgeschiedenis

De oorsprong van de SDB ligt in 2001, toen de Utrechtse Stedelijke Raad van Kerken (USRK) besloot een werkgroep voor sociaal juridische dienstverlening aan buitenlanders in te stellen. De reden daarvoor was dat al te veel niet-Nederlanders verdwalen in het woud van regelgeving doordat zij geen toegang hebben of weten te vinden tot de bestaande instellingen. Dat geldt vooral voor buitenlanders zonder verblijfsstatus ('ongedocumenteerden'), die met name behoefte hebben aan dienstverlening op het gebied van het vreemdelingenrecht, maar ook op andere terreinen.

Er werd een bescheiden kantoorruimte gevonden en een werkgroep opgericht. Een van de leden van de werkgroep, met een hbo-opleiding sociaal juridische dienstverlening, werkt sinds die datum als vrijwilliger op het bureau, wanneer nodig geassisteerd door andere leden van de werkgroep, waaronder een jurist. Er bleek al spoedig veel behoefte te bestaan aan de diensten van het bureau. Daarom heeft de USRK in 2004 besloten het bureau te verzelfstandigen, en op 18 november 2004 is de Stichting Dienstverlening aan Buitenlanders (SDB) opgericht. De band met de USRK bleef daarbij gehandhaafd, mede doordat voor benoeming van bestuurders en wijziging van de statuten de goedkeuring van de USRK nodig is. Ook is in de statuten vermeld dat de stichting is opgericht overeenkomstig de identiteit van de USRK. Sinds eind 2007 huist SDB in de Baptistengemeente Silo aan de Herenstraat 34 te Utrecht.

Doel van de stichting

In de statuten staat als doel van de stichting beschreven "De organisatie van hulpverlening aan voornamelijk dakloze of thuisloze vreemdelingen, die zonder voldoende middelen van bestaan zijn, en voorts al hetgeen met één en ander rechtstreeks of zijdelings verband houdt of daartoe bevorderlijk kan zijn, alles in de ruimste zin van het woord."

Organisatie

De organisatie wordt volledig gerund door vrijwilligers en is financieel afhankelijk van donaties. De samenstelling van het bestuur was gedurende het verslagjaar 2016 als volgt:

	Naam	Bestuurslid vanaf	Einde termijn
Voorzitter	de heer ing. T.H. (Teije) Bakker	20-05-2006	einde 3 ^e termijn: 20-05-2018
Secretaris	mevrouw dr. M.H. (Marleen) Kieft	1-10-2008	einde 3 ^e termijn: 1-10-2020
Penningmeester	heer ing. drs. H. (Harmen) Pelgrum	1-1-2014	einde 1 ^e termijn: 1-1-2018
Waarnemend voorzitter	mevrouw E.C.M. (Ellen) van Eunen	1-1-2016	einde 1 ^e termijn: 1-1-2020

Gedurende het hele verslagjaar was mevrouw M.J. (Joke) de Jongh als sociaal juridisch dienstverlener op het bureau werkzaam. Eveneens gedurende het hele verslagjaar was de heer mr. P.J.L. (Peter) Kretzschmar juridisch medewerker van de stichting. Mevrouw ds. R.C. (Renata) Barnard is als adviseur aan de stichting verbonden.